No. 1002 Zaterdag 7 Maart 1903. 20ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN CONCORDIA N°. 129, PIETERMAAI.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0.20.

Curaçao, 6 Maart.

DANKBETUIGING.

De wijze, waarop Curaçao deze week het zilveren jubelfeest van Zijne Heiligheid Paus LEO XIII heeft gevierd, verdient openlijk onze hulde en dankbaarheid. Hulde en dank aan allen, die zonder onderscheid van geloofsbelijdenis door hun offergaven en hunne persoonlijke deelneming hebben medegewerkt, dat dit grootsche feest zoo waardig gevierd en zoo schitterend geslaagd is. Maar in het bijzonder brengen wij onzen eerbiedigen dank aan den Hoogedelgestrengen Heer Gouverneur, aan de corporaties en hoogere autoriteiten, aan de consuls, zee- en landmacht voor hun deelname aan dit feest en hunne hartelijke gelukwenschen.

Wij voelen ons gedrongen hieraan nog een woord van lof toe te voegen aan de ijvervolle feestcommissie en aan de geheele bevolking onzer dierbare Kolonie voor de geestdriftige hulde aan den jubileerenden Paus gebracht, de waardige wijze, waarop zij in het openbaar dit feest hebben gevierd en zich overal onmiddellijk bereidvaardig toonden te gehoorzamen aan de uitstekende maatregelen getroffen door den Procureur en de politiemacht, wier bemoeiingen wij ten zeerste waardeeren.

✠ fr. J. J. A. VAN BAARS,
tit. Bisschop van Teuchira
Apost. Vic. van Curaçao.

HET PAUSFEEST.

Onmogelijk is het ons de algemeene geestdrift te beschrijven, waarmede het Pauselijk Jubilé gevierd werd in de hoofdstad van onze kolonie. Nog nooit heeft op zulk een wijze de geheele bevolking samengewerkt om alles zoo schitterend mogelijk te doen slagen; nog nimmer is een feest zoo buitengewoon goed afgeloopen, zoodat zelfs de hoogste verwachting overtroffen werd.

Zondag 16 November ll. richtte Z. D. H. Mgr. J. J. A. VAN BAARS een herderlijk schrijven aan de geloovigen, waarin Mgr. volgens het hart van allen meende te spreken door den wensch te uiten, dat het pauselijk jubilé in alle parochies, maar voornamelijk in de stad, zoo luisterlijk mogelijk zoude gevierd worden, niet slechts kerkelijk, maar ook publiek. Dit was werkelijk het verlangen van het volk geweest, dat reeds in stilte hoopte, dat Z. D. H. toch spoedig het initiatief mocht nemen om de groote feesten degelijk voor te bereiden. Weldra was op het verzoek der beide pastoors onzer stad een feest-commissie samengesteld uit de heeren RENÉ ARAUJO, H. J. T. BOOMGAART, J. P. DANIA en J. F. L. ROMIJN als regelings-comité, die wederom werden bijgestaan door de heeren G. DAAL, J. E. DANIA, E. GOILO en TH. VIDAL als sub-commissie. Het volk toonde zich mild in zijne vrijwillige bijdragen, waardoor de feest-commissie in staat was een grootsch plan te ontwerpen en uit te voeren. Men kent het veelomvattend program. Wie had ooit durven denken, dat zoo iets mogelijk zou wezen op Curaçao! En toch, hoe breed de feestviering ook was opgezet, hoe zwaar de eischen ook gesteld, waaraan moest worden beantwoord, tot aller voldoening hebben de feestelijkheden een schitterend verloop gehad en zal het moeilijk blijven ooit wederom op zulk een wijze een feest te vieren.

Wij erkennen het met dankbaarheid: het Pausfeest is uitstekend geslaagd, omdat allen hebben medegewerkt om het zoo schitterend mogelijk te maken.

Toen de feest-commissie er slechts in de verte van sprak, of het mogelijk zou zijn het Pauselijk Jubilé ook in het openbaar te herdenken, werd al dadelijk door de hoogste autoriteiten de verzekering gegeven, dat niet de minste moeilijkheid hiertegen bestond, maar in tegendeel zoo uitgebreid mogelijk verlof zou worden verleend, opdat de katholieke bevolking een waar volksfeest zou kunnen houden.

Een week vóór de feestviering ontving de commissie van den waarnemenden Procureur, den heer J. B. GORSIRA, een permissie tot openbare feestviering, zoo rekbaar mogelijk, veel meer dan was aangevraagd, waardoor zeer zeker een bijzonder bewijs van belangstelling werd gegeven en het der feest-commissie zoo gemakkelijk mogelijk werd gemaakt om de publieke feestelijkheden te regelen. De Commandant der brigade, J. APPEL, beloofde ons zoo goed mogelijk ter zijde te staan, opdat alles ordelijk zou gaan.

Nu toog de commissie aan 't werk onder de hoogst bekwame leiding van den Weleerw. Pater STEPH. VAN DE PAVERT. Wat den moeilijken arbeid eenigszins vergemakkelijkte, was de groote gedienstigheid, waarmede een ieder, die maar helpen kon, zijn diensten aanbood. Allerwegen zag men werken voor het Pausfeest. Vlugge dameshanden vervaardigden keurige bloemen bij duizendtallen voor manden, bouquetten en slingers, en toonden hare bedrevenheid in het smaakvol versieren van kerken en huizen en niet het minst bij het kunstig afwerken der costumes voor den allegorischen optocht. Bekwame timmerlieden stelden de eerewagens samen, schilders toonden hun kunstzin door zeer goedgelijkende beeltenissen van den jubileerenden Paus te schilderen om des avonds bij de illuminatie als transparant aller oogen tot zich te trekken, of als slotstuk van een eerewagen te dienen. Op vele plaatsen zag men goed uitgevoerde wapens van Z. H. of de pauselijke tiara en sleutels. Het is niet doenlijk allen te noemen, die op bijzondere wijze medewerkten aan de voorbereiding van het feest, maar met den Weleerwaarden Pater STEPH. VAN DE PAVERT heeft de feestcommissie recht op ons aller dankbaarheid, daar zij allen hun beste krachten hebben ingespannen om het flink opgevatte program ook flink uit te voeren. De laatste week vooral hebben zij zich buitengewoon moeten inspannen, daar het niet zoo gemakkelijk ging het voldoend aantal rij- en trekdieren en wagens, noodig voor den optocht, te bekomen, maar dank de groote bereidvaardigheid van den heer HASETH, eigenaar van de Cochera Franc-Courier, kwam men daarmee toch klaar.

Een nieuwe moeilijkheid deed zich nu voor. Het opstel der wagens was te hoog om onder den steunbalk van de Emma-brug te kunnen passeeren, en zou ook hier en daar door de draden van het electrisch licht en telephoon worden tegengehouden. Op verzoek werd het middelstuk uit den balk verwijderd en de draden door lange staken tijdens den optocht om hoog gehouden. Daarenboven stonden de eigenaren van de Emma-brug, als mede de eigenaar der brug „Gouverneur van den Brandhof" toe, dat de optocht kosteloos zou kunnen overtrekken. Nu moest nog een goede plaats worden gezocht voor het samenstellen van den optocht, het bergen der wagens en costumes. Bereidwillig bood de heer J. JOUBERT de ruime binnenplaats, bij zijn huis gelegen, aan, brak een muur af, opdat de wagens gemakkelijker konden binnen rijden en stelde nog een ledige woning beschikbaar voor het bergen van costumes en voor het aankleeden der deelnemers.

Namens den Kapitein-Commandant en de Officieren kwam de kapelmeester J. BOSKALJON de militaire muziek aanbieden ter begeleiding van den fakkeloptocht. Op den feest-

Feuilleton.

OVER DEN PAUS.

Na de groote, luisterlijke feesten ter eere van Z. H. Leo XIII gevierd, zal het velen welkom wezen iets te lezen over de gewone levenswijze van den vereerden Opperpriester, die gedwongen wordt zich vele eerbewijzen, aan zijn hooge positie verschuldigd, te laten welgevallen, doch zich zoo spoedig mogelijk daaraan onttrekt om voor zich zelf in nederigen eenvoud te leven.

Vooreerst zijn alle berichten omtrent een minder goeden gezondheidstoestand des Pausen geheel uit de lucht gegrepen, zoo zelfs dat tusschen den leefregel en de dagorde, welke de H. Vader vóór 20 jaren volgde en die waaraan hij zich thans houdt geen onderscheid van beteekenis valt op te maken. De voornaamste verandering is, dat de Paus nog slechts zeer zelden wandelt in de tuinen van het Vatikaan. Z. H. verklaart trouwens zelf, dat hij aan de buitenlucht weinig behoefte heeft. De kleine verandering van temperatuur, welke hij zich kan veroorloven door in zijn appartementen van het eene vertrek naar het andere te gaan, zijn voor zijn gestel voldoende. Ook is er een verandering van tijd en plaats gekomen, wat betreft het lezen der H. Mis. Terwijl nl. de Paus vroeger des Zondags celebreerde in de groote kapel en het dan aan de te Rome aanwezige vreemdelingen van beteekenis geoorloofd was daarbij tegenwoordig te zijn, leest hij sinds twee jaren, Zondags zoowel als in de week, de H. Mis in zijn private kapel, die grenst aan zijn slaapvertrek. Niemand is daarbij tegenwoordig dan zijn trouwe Centra, die de functie vervult van misdienaar. Deze Mis begint nu eens om zeven, dan weer om acht, soms om negen uur, naar gelang van het uur, waarop de Paus ontwaakt.

De toestand van Paus Leo's gezondheid kan men voldoende opmaken uit zijn eetlust en zijn leefregel. Joachim Pecci heeft — om het eens familiaar uit te drukken — steeds behoord tot de kleine eters, en in de laatste jaren neemt Zijne Heiligheid nog minder voedsel tot zich dan reeds vroeger het geval was. Des morgens brengt Centra op een dienblad melk, chocolade en een paar zacht gekookte eieren. De H. Vader neemt daarvan hetgeen hem belieft. De keuken ligt een verdieping lager dan de pauselijke vertrekken en is daarmee verbonden door een smalle trap, tot welke niemand toegang heeft dan het dienstdoend personeel. De schotels worden, na eerst door den keukenmeester, signor Guiseppe Macelli, te zijn geïnspecteerd, overgegeven aan Centra, die zich in de antichambre bevindt, en die geheel alleen Leo XIII bedient en bij diens middagmaal tegenwoordig is. Macelli brengt eerst de canestra, een rieten mand, waarin zich een zeer eenvoudig koperen blad bevindt met het tafelgerei en het linnengoed, gemerkt „S. A. P." (Sacri apostoloci palazzi: apostolische paleizen). Dan komen de schotels; Z. H. gebruikt tegenwoordig geregeld wat bouillon of soep, als het voornaamste voedsel: het overige van den maaltijd bestaat uit een weinig vleesch, wat gaar gekookte groenten en goed rijpe vruchten. De koffie ontbreekt. Z. H. gebruikt echter een weinig rooden wijn — die hem geschonken wordt door kloosterzusters te Bordeaux — en mengt die aan met wat witten wijn uit Grottaforrate.

Wanneer de schotels in de keuken terugkomen, blijkt gewoonlijk, dat de H. Vader ze ternauwernood heeft aangeraakt; hetgeen de Paus eet, zou zelfs voor een kind van zeven jaar niet voldoende zijn.

In 's Pausen vertrekken is geen eigenlijke eetkamer. Z. H. brengt den dag door in zijn slaapvertrek: daar arbeidt hij, daar gebruikt hij den maaltijd, daar geeft hij de gewone audienties. Het vertrek is in tweeën verdeeld door een gordijn, dat het ledikant voor het oog verbergt. Dicht bij het gordijn en met de rugleuning tegen den muur staat 's Pausen leuningstoel — van waaruit zijn geest de wereld overziet. Daarvoor is een vierkant tafeltje geplaatst, welks zijden niet langer zijn dan 70 centime-

dag zelven zond Kommodore SCHEDER een twintigtal katholieke matrozen om aan den optocht 's middags en 's avonds deel te nemen.

Aan dezen allen durven wij uit naam van geheel de bevolking onzen welgemeenden dank brengen, in de volle overtuiging dat allen hiermede van harte zullen instemmen. Zij allen hebben het volk aan zich verplicht.

Na zulk een algemeene, moeitevolle voorbereiding kwam eindelijk het lang verwachte feest.

Maandagmiddag, klokslag vijf uur, reden de sierlijk uitgedoste herauten de stad rond om met hun klaroen het feest aan te kondigen, terwijl de klokken luidden en de jeugd reeds het Pauslied aanhief. De vlaggen werden uitgestoken en 's avonds werd er al hier en daar geïllumineerd. Een bijzondere vermelding verdient hier de heer J. EVERTS voor de groote moeite, welke hij zich gaf om, niettegenstaande er weinig lichten beschikbaar waren, toch overal schitterende illuminatie aan te brengen en het voorttrekken van den optocht door het opheffen der draden te vergemakkelijken.

Wie beschrijft echter de feestvreugde, welke Dinsdag 3 Maart den geheelen dag heerschte en steeds scheen toe te nemen.

Kwartier voor achten kwam de eerewacht te paard voor de Rozenkranskerk op Pietermaai bijeen en begeleidde den kleinen doch indrukwekkenden optocht, die uitging van het gebouw der St. Jozefs-gezellen, het plein Concordia overtrok en zoo de kerk binnen. Het waren de Gezellen, allen in 't wit gekleed, getooid met hun breede sjerpen, voorafgegaan door de muziek der weesjongens van Santa Rosa en gevolgd door eenige heeren, die zich vrijwillig daarbij aansloten. Daarna reed de eerewacht in kostbaar middeleeuwsch riddercostuum van witte en blauwe zijde met goudgelen, fluweelen schoudermantel en muts met witte veeren in gestrekten draf naar de St. Annakerk om met de feestcommissie Monseigneur af te halen. Ondertusschen had de plechtige H. Mis in de overvolle Rozenkranskerk, prachtig en rijk met draperieën en bloemen versierd, een aanvang genomen. Het dameskoor was versterkt en werd begeleid door het muziekkorps van Santa Rosa. De goed uitgevoerde mis en feestcantate bracht de duizenden, die in het gebouw samengedrongen waren, in verrukking. De H. Mis werd opgedragen door den Hoogeerw. Pater Vicarius P. fr. ANT. FRIE, geassisteerd door de overige vijf Paters van het klooster die fungeerden als Presbyter assistens diaken, subdiaken en cantoren. Terwijl hier het feest in vollen gang was, trok Z. D. H. de Bisschop, begeleid door de feestcommissie en geëscorteerd door herauten en eerewacht, naar de kathedraal, die over-overvol was, zoodat een groote menigte zich nog verdrong op het plein en in de straat. Hier werd het jongenskoor begeleid door een strijkorkest, en voerde een mis uit en cantate, opzettelijk voor deze gelegenheid gearrangeerd. Onder de Pontifikale Hoogmis hield de Weleerw. Pater M. V. ZWIJSEN, rector van het Colegio Santo Tomas een keurige feestrede. Na afloop der H. Mis begeleidden herauten en eerewacht de feestcommissie om den Hoog Edel Gestrengen Heer Gouverneur van zijn paleis af te halen en naar de kathedraal te brengen tot bijwoning van het *Te Deum*. Het goedgunstig inwilligen van het verzoek tot deelneming aan deze plechtigheid en het aanvaarden van deze eeregeleide heeft het volk getroffen. Ook zijn wij dankbaar, dat, zeer zeker volgens beschikking van den Landvoogd, de openbare gebouwen vlagden op dezen feestdag, politie en landmacht in groot tenue verschenen.

Het volk stond opgepropt in de straten; zooveel deelneming hadden zij wellicht niet verwacht, want om het *Te Deum* bij te wonen kwam niet alleen de Gouverneur met twee adjudanten, maar werd nog de Raad van Bestuur, de Koloniale Raad, de Consuls, het Hof van Justitie, het Kantongerecht, de Geneeskundige Raad, de Schutterij, de hollandsche, duitsche, fransche Marine en het Garnizoen door meerdere leden vertegenwoordigd. Na het *Te Deum* gaf Monseigneur audientie, waarop bijna al deze corporaties wederom verschenen. De H. E. G. Heer Gouverneur sprak met enkele woorden een hartelijken gelukwensch uit, en daarna hield de Ondervoorzitter van den Raad van Bestuur een diep gevoelden aanspraak tot den Bisschop, waarop Monseigneur ten zeerste geroerd dank zegde. Na afloop der audientie begeleidde feestcommissie en eerewacht den heer Gouverneur weer, die een bijzonder bewijs van tevredenheid wilde geven en allen bij zich ontbood, hun nogmaals dank zegde en de uitstekende regeling der feestelijkheden luide prees.

's Namiddags drie uur trok de allegorische optocht uit. Wat daarvan in 't bijzonder te vermelden? Alles voldeed zoo buitengewoon goed, dat het moeilijk valt iets afzonderlijk te noemen, maar toch, de troonwagen met den Paus, omringd door Kardinalen en Bisschoppen en de hoofden der religieuze orden verdiende bijzonder onze bewondering. De feestcantate door vijf honderd kinderen gezongen en meesterlijk begeleid door het korps van Santa Rosa was werkelijk indrukwekkend. Het getuigde van zeer goede leiding en uiterst zorgvuldige regeling, dat te midden van die menschenmassa van duizend en duizenden alles zoo ordelijk toeging en bij het einde der cantate plotseling die vijf honderd kinderen weder zonder de minste stoornis op hun plaats kwamen, terwijl de optocht geregeld verder trok door de versierde straten, terwijl de pakhuizen gesloten waren en hierdoor de feestvreugde verhoogden.

Het is hier zeker de plaats een welverdiend woord van lof te brengen aan onze politie en den waakzamen Commandant JAN APPEL. Zijn ijver was bewonderenswaardig, de politie had uitstekende orders ontvangen. In 't bijzonder, want het is onmogelijk alles op te noemen, willen wij releveeren de goede maatregelen getroffen bij het overtrekken der Emma-brug; eerst de optocht alleen, daarna de samengepakte menigte bij gedeelten. Ware hier door de politie niet zoo streng opgetreden, dan zouden er zeker ongelukken zijn te betreuren geweest, en daarenboven kwam de optocht, zich vrij bewegend op de brug, geheel bijzonder uit.

Ook moet nog een enkel woord van dank gebracht aan de burgers, die hun huizen versierd hadden en de vlag geheschen. Dat de "Club de Gezelligheid" deel nam aan de feestviering door versiering en illuminatie heeft een zeer goeden indruk gemaakt, en verdient afzonderlijke melding.

Het Lof in de Rozenkranskerk, tooverachtig schitterend door electrisch licht en een zee van kaarslicht, was een waardig slot der kerkelijke feestviering. Nog nooit waren daar zooveel menschen te zamen, en toch zoo ordelijk stichtend alsof slechts het gewone getal geloovigen het gebouw vulde en niet eenige duizenden zooals nu. Monseigneur pontificeerde wederom na te zijn afgehaald door feestcommissie en eerewacht, waarbij zich ook nog andere heeren hadden aangesloten. De feestpreek werd gehouden door den Weleerw. Heer F. J. A. VAN DEN DONK. Na afloop begon de fakkeloptocht en het was alsof de geestdrift nu haar toppunt bereikt had. Een aaneengesloten massa verdrong zich rondom de gecostumeerde groepen, prachtig door gewone en Bengaalsche toortsen verlicht. Toen die onafzienbare menigte bij het paleis van den Bisschop kwam, scheen er aan het gejubel geen einde te zullen komen. Een oogenblik hield alles stil en zag men slechts een golvende beweging van de dicht opeengedrongen menigte, welke vol geestdrift hun viva's deden weerklinken. Eindelijk tegen tien uur kwam de stoet weder aan het punt van uitgang, het huis van den heer J. JOUBERT, waar de optocht eindigde en allen tevreden naar huis gingen, dankbaar voldaan over zulk een feestviering, welke zeer zeker zonder voorbeeld was in de geschiedenis van Curaçao. De verschillende autoriteiten, de feestcommissie, met haar adviseurs, de deelnemers aan den optocht, en tal van burgers hebben er toe bijgedragen om alles zoo uitstekend te doen gelukken. Aan hen allen onzen oprechten dank.

De heeren SOUBLETTE hebben het feest vereeuwigd door 12 fraaie opnamen, en door een zeer mooie van het inwendige der Rozenkranskerk. Een collectie dezer feestportretten zal velen een welkomen herinnering wezen.

In 't bijzonder willen wij der firma BETHENCOURT voor haar OBSEQUIO en onzen Collega's voor hun waardeerende opwekking, en allergunstigste beoordeeling dank zeggen. Zulk een waardig volksfeest strekt Curaçao tot eere.

Om volledig te wezen moeten wij aan de reeds lange beschrijving nog een aanhangsel toevoegen.

---

ter. Voor dit meubelstuk zou een Amerikaan of een Engelschman wellicht een schat bieden. Aan dit tafeltje eet de H. Vader en schrijft hij — als hij kan. Want het beven der hand verhindert den Paus te schrijven en maakt het hem zelfs moeielijk stukken te teekenen. Daarentegen dicteert hij veel en leest nog meer.

Tegenover het dienstpersoneel is de Paus met de jaren niet veranderd — energiek, niet zonder zekere strengheid. Gewoon om bevelen te geven en zelf gedurende zijn geheele leven steeds een voorbeeld van stiptheid geweest zijnde bij den arbeid en de vervulling zijner plichten, verlangt hij ook met stiptheid en ijver gediend te worden en laat dit, wanneer het noodig is, blijken. Zoo moest onlangs een der hooge kerkelijke waardigheidsbekleeders uit ded mond des H. Vaders in het bijzijn van het geheele personeel der antichambre de volgende berisping hooren: „Maar, monseigneur, waar waren uw gedachten, toen gij dezen brief schreeft? Gij hebt volstrekt niets begrepen van hetgeen ik u gezegd heb."

Indien 's Pausen physiek gestel door de jaren natuurlijkerwijze zeer heeft geleden — zijn geest en zijn wilskracht vertoonen niet de geringste verzwakking. Niemand uit 's Pausen omgeving nadert hem, zonder zich een weinig zenuwachtig te gevoelen, want de H. Vader laat niets onopgemerkt, en zijn opmerkingen, ofschoon zij zich kenmerken door kalmte, zijn kort. Onder dit opzicht is er niets veranderd. De Paus is gebleven, wat de vroegere legaat en camerlengo Pecci was.

De Paus is uiterst eenvoudig op zijn kleeding, zoodat Centra, die Z. H. met de meest loffelijke toewijding dient, niet zelden alle mogelijke overredingskracht moet aanwenden, om de H. Vader te doen besluiten zich eenige oogenblikken gunnen voor de verwisseling van togaas (de Paus draagt, zooals men weet, een witte toog), wanneer de H. Vader op het punt staat zich naar een groote audientie te begeven.

Wat de couranten-lectuur des Pausen betreft, de H. Vader leest niet slechts de groote katholieke maar ook niet-katholieke [Italiaansche en vreemde] bladen, d. w. z. de uitknipsels, die hem door een katholieken journalist worden verschaft. Z. H. heeft daarbij — merkwaardigerwijze! — geen behoefte aan een bril en geeft des avonds de voorkeur aan kaarslicht — bij zijn fauteuil staat een kandelaber met drie kaarsen — ofschoon hij slechts op een knop behoeft te drukken, om electrisch licht te hebben, hetwelk drie jaar geleden in zijn slaapvertrek is aangelegd.

Een eigenaardige beschikking van den H. Vader — en die aan zijn omgeving eenige bezorgheid inboezemt — is, dat hij noch den kamerdienaar Centra, noch iemand anders des nachts in zijn onmiddellijke nabijheid wil hebben. Indien de Paus gedurende den nacht behoefte mocht hebben aan Centra's diensten, moet hij schellen en wordt Centra — wiens kamer vijf minuten gaans van 's Pausen particuliere vertrekken verwijderd ligt — geroepen door een van de beide bedienden, die om beurten slapen in een kamer, grenzende aan het slaapvertrek van Z. H. Een omstandigheid, die, met het oog op een eventueele plotselinge ongesteldheid, welke den H. Vader misschien beletten mocht van de schel gebruik te maken, niet onbedenkelijk is. Doch Leo XIII geniet een goede gezondheid, de organische krachten werken regelmatig, — en dit is in staat de ongerustheid te doen verminderen. De mogelijkheid. dat Z. H. den leeftijd van honderd jaren bereikt, is geenszins denkbeeldig. Aldus luidt het oordeel zijner geneesheeren.

Van harte hopen wij, dat dit juist blijke en wij over zeven jaar een zoo mogelijk nog schitterender feest kunnen vieren.

Daags voor het feest werd de commissie blijde verrast door een vorstelijke gift van TWEE HONDERD GULDEN op den feestdag onder de armen te verdeelen. Tevens ontving zij de verzekering, dat de ziekenhuizen en scholen evenmin zouden worden vergeten. Gisteren, Vrijdag, werden de kinderen ruim onthaald en dachten met opgewekt gemoed terug aan het ook voor hen zoo buitengewoon gevierd Pausfeest.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Kerkelijke berichten.

Dinsdagmorgen werd op Westpunt, parochie van Sint Petrus, het pauselijk jubilé plechtig gevierd. Reeds vroegtijdig waren de geloovigen in het fraai versierde kerkgebouw samengestroomd en woonden met veel godsvrucht de plechtige H. Mis bij. Pastoor VAN BAARS hield de feestrede.

Vrijdag is het jubilé op San Willibrordo, en Zondag a. s. zal het op Barber gevierd worden.

Zaquito.

De arme melaatschen hebben ook feestgevierd. Het feestprogram, door de feest-commissie voor de stad vastgesteld, werd ook dáár gevolgd. Kruiwagens werden tot praalwagens verheven en, zoo goed en kwaad als het ging, een optocht georganiseerd. Den geheelen dag door hadden zij pret en vergaten voor een oogenblik al hun lijden.

Welgelegen.

Met zeer veel smaak was in de groote zaal van dit pensionaat een troon opgericht, waarop het beeld van den beminden Paus werd geplaatst. Keurige liederen werden gezongen en geestdriftige voordrachten gehouden en ten slotte het beeld in triumf het huis rondgedragen.

Onze eilanden.

Met een enkel woord willen wij mededeelen, dat het pauselijk jubilé ook met grooten luister op de eilanden Aruba en Bonaire is gevierd. Overal heeft een ware geestdrift geheerscht, overal is het feest buitengewoon goed geslaagd en ordelijk afgeloopen.

Vooruitgang.

El Faro meldt, dat begin dezer maand een apotheek op Aruba zal worden geopend.

Volgens hetzelfde blad worden de huizen op Aruba genummerd en de terreinen nauwkeurig afgemeten om later straten aan te leggen. Wel moet nu in plaats van 10 cts 20 cts betaald worden voor 1 M² grond, maar als de vermeerdering der inkomsten besteed wordt aan de verbetering der stad, zullen de Arubianen tevreden wezen.

Prof. Went?

Onder de rubriek *Nederland* kunnen de lezers een kort verslag vinden van een zitting onzer Staten-Generaal, waar de begrooting van Curaçao voor het dienstjaar 1903 besproken wordt.

In antwoord op een woord van den heer REEKERS hieromtrent zeide de Minister: „Een bepaald werkplan zou ook nog niet mogelijk zijn, want rapporten van prof. WENT vorderen nog nadere overweging en deze dienen eerst terdege te worden getoetst; EERST ZULLEN DAN OOK LANDBOUWSPECIALITEITEN UITGEZONDEN WORDEN om te zien, wat op Curaçao is te doen. (*Het Vaderland.*)

De heer REEKERS had den Minister het schrijven der West-Indische pers tegen het rapport in aandachtige overweging aanbevolen.

In minder deftig politieke bewoordingen komt het antwoord van den Minister dus hierop neer, dat het rapport van Prof. WENT weinig heeft uitgehaald, omdat het niet te vertrouwen is en dat het noodig blijkt nieuwe specialiteiten naar Curaçao te zenden, om te zien, wat er op Curaçao is te doen. Dit weet de Minister derhalve nog niet. Prof. WENT af, maar niet eervol.

Officieele berichten.

Bij Gouvernements-beschikking is:

1°. aan den Heer J. S. LUDWIG, Havenmeester en Loods, gerekend te zijn ingegaan den 25n. Februari ll., tot herstel van gezondheid, een binnenlandsch verlof voor den tijd van eene maand verleend.

2°. aan den Heer A. G. STATIUS MULLER, 2de Commies ten parkette van den Procureur-Generaal, gerekend te zijn ingegaan den 1n. Maart ll., tot verder herstel van gezondheid, eene verlofsverlenging voor den tijd van eene maand verleend.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

José L. Andara, Simon Cedeño para Rafael Arenas, casa de P. Baiz & Co., Jeos A. Correa, M. F. Curiel, Alexander Mc. Dermott, c|o American Cousul, De la Torre Hermanos, Doroteja Eenkel, Jeannette Glazen, Herman C. Henriquez & Co., Gottfried Hendrich a|b „Hellas", Ernest Hellburg, Liticia Hollander, Manuela A. de Matey, A. A. J. Moelaart, Giovanni Montaperto, Presidente, Iseuia Scarvaij, Pedrito Sentiago, Maraya Confesor (aang.), Adela Reina (aang.).

Tombola.

Tot ons groot leedwezen bespeurden wij deze week, dat wij de vorige maal vergaten de Tombola der Damesvereeniging „Eendracht maakt macht" aan te kondigen. De overgroote drukte bij de uitgave van drie nummers binnen acht dagen zal ons verzuim minder schuldig maken. Indien de aankondiging ook aan ons persoonlijk ware toegezonden, zou deze nalatigheid zeker zijn voorkomen. Van harte hopen wij, dat het resultaat niet minder gunstig zij geweest.

Bloemen.

Dezer dagen werd aan de leden der Cur. Maatschappij een circulaire gezonden, waarbij hun gelegenheid werd gegeven mede te doen aan een groote bestelling van bloemzaden en potten. Het geldt hier een proefneming van bloemculture in kleine potten, die niet veel water noodig hebben. Met de meeste zorg zijn juist die zaden uitgekozen, wier bloemen hoop geven hier te bloeien. Mocht deze proef gelukken, dan is er weer voor een ondernemend man een nieuw middel van bestaan gevonden, wat zeker veel voordeel zal medebrengen, omdat men ook op Curaçao veel bloemenliefhebbers vindt. Van harte wenschen wij, dat vele leden deze proefneming steunen zullen.

Diefstal.

Vrijdagnacht is er in de woning van den heer S. op den Rooden Weg brutaal ingebroken. Het bureau werd opengebroken, en een som van *f* 300 ontvreemd. De eigenaar sliep boven, doch heeft niets gehoord.

Gevallen regen.

van 1 — 6 Feb.	....	3,2 mM.
van 7 — 11 „	....	0 mM.
van 14 — 20 „	....	0 mM.
van 21 — 28 „	....	0,4 mM.
	Totaal	3,6 mM.

Bonaire.

Van onzen correspondent ontvingen wij het volgend schrijven:

„Ook Bonaire is, niettegenstaande de benarde toestand van den laatsten tijd, niet achtergebleven om het zilveren feest van den Vader aller Christenen, van Z. H. Leo XIII te vieren. Langen tijd van te voren was men reeds bezig om de noodige toebereidselen te maken, om gevolg te geven aan het verzoek van de Feestcommissie om dien dag, ook ieder in 't bijzonder, blijk te geven van hun hoogachting voor Z. H. den Paus.

Met enthousiasme is het feest gevierd. 's Avonds te voren, togen 10 ruiters uit om met trompetgeschal het feest aan te kondigen. Reeds dien dag wapperde van verschillende huizen de pauselijke vlag om hun vreugde te uiten bij gelegenheid van den 93sten verjaardag van Z. H.

3 Maart was reeds vroeg de kerk gevuld met geloovigen, die tot de H. Tafel naderden om zoo hun dankgebed eerder tot den Hemel te doen doordringen. Om 7 ure begon de H. Mis in het kerkgebouw, versierd met bloemen, groen en draperieën. Naast het altaar prijkte het portret van Z. H., rijk versierd. We behoeven niet te zeggen, dat de kerk te klein was om al de geloovigen te bevatten, die ter bijwoning der plechtigheid waren opgekomen.

Na het Evangelie betrad de Zeereerw. Pastoor den kansel, om naar aanleiding van den 94sten Psalm, vers 1: *Venite exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro*, de reden van de feestvreugde nader te verklaren, niet alleen de groote bewonderenswaardige daden, welke het 25jarig Pontificaat van Paus Leo XIII kenmerkte, maar de reden van de feestvreugde was hooger te zoeken, omdat wij, als Christenen, den Paus als Hoofd der Christenheid, als opvolger van den H. Petrus, op wien Christus Zijne Kerk gebouwd heeft en in hem tevens het onfeilbaar gezag vereeren en erkennen, die ons den zekeren weg, den hemel toont.

Na de H. Mis, nadat eerst een holl. cantate was uitgevoerd, begon de feestelijke optocht, waarbij de buste van Z. H. werd gedragen door eenige jongelingen, terwijl anderen de eerewacht vormden rondom het beeld. Eenige muzikanten-dilettanten, die zich hiertoe vrijwillig hadden aangeboden, luisterden den optocht bij met eenige goed gekozen stukken, terwijl het volk vol enthousiasme het feestlied *Biba nos Papa Leon XIII* zong. Gedurende ruim twee uren trokken er meer dan twee duizend menschen door de straten van Bonaire in de beste orde; de politie schitterde door afwezigheid, ofschoon het hoofd der politie wel bevreesd scheen voor botsing, daar zelfs verboden was met geweren, ook al waren de snaphanen er afgenomen, de buste van Z. H. te escorteeren.

Na afloop van den optocht was er een tombola voor de kinderen van Bonaire om ook voor hen dien dag voor een onvergetelijken te maken. 's Avonds om half zeven was er een plechtig Lof met *Te Deum* en werd het feestlied *Biba nos Papa Leon XIII* door de geheele kerk gezongen. Verschillende huizen hadden illuminatie aangebracht, waaronder de Pastorie een schitterend effect maakte. Een schitterend vuurwerk, waarbij de heeren dilettanten nog eenige stukken ten beste hebben gegeven, besloot den feestdag.

We mogen in waarheid zeggen, dat Bonaire niet achtergebleven is, om zijne hulde te betoonen aan den Plaatsbekleeder van Jesus Christus. Zeker komt hier een woord van dank toe aan de Feestcommissie, vooral aan den Heer Hosé Rosa Herrera, die geen moeite gespaard heeft om alle luister bij te zetten."

Nederland.

EERSTE KAMER.

STATEN GENERAAL.

Zitting van Zaterdag 31 Jan.

Begrooting Curaçao.

Met den Gouverneur zal in overleg worden getreden omtrent de organisatie van het landbouwonderwijs op Curaçao op den voet als door den hoogleeraar Went aan de hand is gedaan.

Den Gouverneur is opgedragen of niet verder behoort te worden gegaan dan de vervanging van de weerbaarheidsbelasting door een personeele— die feitelijk een inkomstenbelasting zal zijn — en wel zoo ver, dat door een geheele reorganisatie van het belastingstelsel een billijker verdeeling van lasten worde verkregen.

Aan den Gouverneur zal worden verzocht na te gaan in hoever een bebossching van het eiland Curaçao mogelijk wordt geacht, en zoo ja, welke jaarlijks terugkeerende kosten in den eersten tijd daaraan verbonden zouden zijn.

Bij de begrooting voor Curaçao voor 1903 vraagt de heer Reekers of de Min. niet al te veel ijver ontwikkelt ten aanzien van deze kolonie. Spr. had 't plan over verscheidene punten van 's Min. programma in debat te treden: hij wijst er echter op dat het heel wat tijd en geld zal vorderen voordat men door bebossching der bergen een betere waterverdeeling zal hebben bereikt. Hij wijst den Min. op den belangrijke critiek, die de denkbeelden van prof. Went heeft gevonden omtrent den landbouw. En wat 't gebruik van den Ned. taal op de Bovenwindsche eilanden aangaat, ook zonder dat is de bevolking daar goed-Nederlandsch. Voor de bevolking (nog geen 7000 zielen) is onze taal voor haar bestaan en verkeer met anderen niet noodig. Daarom zou spr. voor de taalbevordering geen groote kosten willen maken. Men make op Curaçao geen onderwijs-, geen schoolquaestie, nu we er langzamerhand in ons land afraken.

De Minister van Koloniën waardeert den raad van den spreker; maar voor de vermaning: pas trop de zéle bestaat geen aanleiding. Maar de Min. is overtuigd dat, wil men de West-Indische koloniën tot hooger bloei brengen meer moet worden gedaan voor de welvaart. De aanbevolen maatregelen zullen overwogen worden; er is nog niet beslist dat een en ander (bijv. op 't gebied van onderwijs) zal geschieden. Een bepaald werkplan zou ook nog niet mogelijk zijn, want de rapporten van prof. Went vorderen nog nadere overweging en deze dienen eerst terdege te worden getoetst; eerst zullen dan ook landbouwspecialiteiten uitgezonden worden, om te zien wat op Curaçao is te doen. Beslist is dus alleen, dat er meer voor den bloei van de kolonie dient te worden gedaan. Wat speciaal 't onderwijs in de Ned. taal betreft, merkt de Min. op dat de taal der bevolking in de Benedenwindsche eilanden nergens anders wordt gesproken en verstaan; daarom is 't voor het verkeer gewenscht dat het ook een andere taal leere en van 't standpunt der Reg. moet dat de Ned. taal zijn. Naast de taalquaestie staat de onderwijs-vraag en de Min. juicht de pogingen tot verbetering der toestanden toe, maar erkent dat daarbij moet worden gelet op de belangen van 't bijzonder onderwijs in het tijdperk van overgang. Ten aanzien van de hoogere eischen, aan hooge ambtenaren te stellen,— waarover de spr. ook sprak — zegt de Min. dat de bedoeling is zoo mogelijk ook Oost-Indische ambtenaren in de West te doen optreden.

Na replieken van den heer Reekers en den Minister wordt het wetsontwerp zonder stemming aangenomen, evenals Hoofdstuk X.

(*Het Vaderland*).

Buitenland.

Frankrijk.—De Fransche Kamer hervatte onder voorzitterschap van Jaurés de beraadslagingen over de begrooting. Bij de bespreking van de begrooting van eeredienst verklaarde de minister-president Combes ter beantwoording van Berthelot, die het voorstel had gedaan om door middel van een

referendum het volk te raadplegen over de quaestie der scheiding van Kerk en Staat, dat deze scheiding de republiek groote moeilijkheden zou berokkenen. Wij willen, zeide de minister, het concordaat handhaven, omdat wij *de godsdienstige gevoelens in dezen tijd noodzakelijk achten*, en hij bestreed daarna het voorstel-Berthelot. *De religieuze idee is een der machtigste hefboomen van de humaniteit.* De meerderheid weet wie ik was, als zij thans mijn optreden betreurt, heeft ze het slechts te zeggen. Verscheidene afgevaardigden der uiterste linkerzijde bestreden Combes. Het voorstel Bethelot is naar de commissie verzonden.

Breton stelde een motie voor, strekkende om alle hoofdstukken der begrooting van eeredienst op te heffen. Met 328 tegen 200 stemmen verwierp de Kamer deze motie en alle hoofdstukken dezer begrooting werden daarop aaugenomen.

—Deze onverwachte houding van den minister-president, die tot dusverre steeds als vijand van 't geloof optrad en vooral in de uitvoering der wet op de congregatiën teegen de katholieke geestelijkheid woedde, wordt natuurlijk druk besproken en gecritiseerd door de bladen van zijn aanhang.

De „Aurore" „heeft den moed niet de ongeloofelijke verklaring van Combes over de noodzakelijkheid van den godsdienst te bespreken"; de „Lanterne" zegt dat Combes, draaierij een vlucht voor den vijand is en dat alle vertrouwen der republikeinsche partij in Combes verbroken is."

De „Radical" betreurt het dat de regeering de republikeinsche meerderheid ondermijnt en overloopt naar de Melinisten en de clercalen. De „Gaulois" zegt dat de meerderheid in gevaar is. Nog meerdere bladen bespreken in dezen geest Combes' verklaring, terwijl andere van een misverstand spreken, en hopen dat dit spoedig uit den weg zal worden geruimd.

Het is dan ook erg in de oogen dier bladen, dat een minister-president durft zeggen, dat „godsdienst noodig is"! Gelijk de socialist Sembat in de Kamer verklaarde, had nog nooit een minister „dergelijke taal" geuit.

Duitschland. —De Duitsche Rijksdag heeft 29 Jan. graaf Ballestrem met 195 stemmen tegen 89 biljetten in blanco als president herkozen. Ballestrem, een oogenblik later ter vergadering verschijnend, nam de verkiezing onder bravogeroep aan. Dit is een eerste moeilijkheid voor het Centrum uit den weg geruimd, terwijl het anderszins een hart onder den riem wordt gestoken door de verkiezing te Meppen, waar de Centrum-candidaat met 17571 stemmen gekozen is, een hooger cijfer dan er ooit werd bereikt, intgezonderd tijdens de septennaat-quaestie toen Windhorster 18000 stemmen kreeg.

In antwoord aan het Centrumlid den heer Spahn, heeft de duitsche rijkskanselier gister en een verklaring afgelegd, die niet zonder beteekenis is. Hoewel zij de Katholieken niet brengt wat dezen recht hebben te vorderen, helpt zij hen toch weer een klein stapje vooruit. Von Bulow verklaarde, dat de paters Jezuïeten, zoo wel Duitschers als vreemdelingen, zouden worden toegelaten, doch individueel of persoonlijk. Kloosters, huizen of andere vestigingen der orde blijven nog altijd verboden.

Transvaal.—Chamberlain is met Christiaan de Wet nog niet klaar. De Transvalers mogen zich toeschietelijk toonen, de Vrijstaters, onder de Wet, zijn het noch alles behalve. Dit is gebleken op de jongste bijeenkomst waarop Hertzog, Frichardt en de Wet aan Chamberlain een verzoek overhandigden, dat o. a. deze grieven bevat:

1. Dat aan de vredesvoorwaarden nooit kracht van wet is gegeven. Aangehaald werd een geval dat een actie op grond van de vredesvoorwaarden door een gerechtshof niet ontvankelijk was verklaard;

2. Dat de voorwaarden geschonden zijn, door dat eenige burgers geen verlof hadden gekregen om terug te keeren naar hun land.

3. Dat het beheer over onderwijs- en spoorwegzaken in Transvaal is gecentraliseerd.

4. Dat in strijd met de vredesvoorwaarden de rebellen geen amnestie hebben gekregen, ondanks de vertoogen daaromtrent tot de Kaapkolonie gericht.

5. Dat een onderzoek zou worden ingesteld naar de handelingen van zekere burgers die tijdens den oorlog waren veroordeeld tot verschilleude gevangenisstraffen.

6. Dat alle ontvangbewijzen, door de vroegere Vrijstaatsche Regeering afgegeven, voldaan zouden worden.

7. Dat aanspraken tot schadevergoeding op grond van lord Roberts' proclamatie van 29 Juni 1900 zouden worden gehonoreerd.

8. Dat de ontvangbewijzen zouden worden betaald bij de eerste gelegenheid.

9. Dat het een grievend onrecht is dat burgers, die na 15 September 1901 op commando zijn geweest, zouden moeten bijdragen in het onderhoud van hun gezinnen in de concentratiekampen.

10. Dat volledige schadevergoeding zal worden gegeven voor de bezetting van eigendommen der burgers vóór het sluiten van den vrede.

In de elfde paragraaf zeggen de onderteekenaars, dat zij zich zullen beperken tot voor het oogenblik dringende zaken, zonder te treden in een bespreking van andere levensquaesties, den voorspoed van het land rakende. Zij waren diep getroffen door de onvoldoende wijze, waarop in de opvoeding der kinderen van de Hollandsche bevolking was voorzien, en waren overtuigd, dat het tegenwoordige bestuur der kolonie een rampzaligen financieelen last oplegt. Zij waren zich bewust, dat van het bestaande stelsel geenerlei mededoogen kan worden verwacht, aangezien het bestuur uitsluitend in handen is van personen, die niet op de hoogte zijn van de taal, de gewoonte en gebruiken van het land. Zij koesterden de meest ernstige vrees ten opzichte van de oplossing der arbeids-vraagstukken en verzochten hun grieven op de meest ernstige wijze in overweging te nemen.

De heer Chamberlain zeide den toon, die uit de petitie sprak, diep te betreuren. Ofschoon het gouvernement al het mogelijke wilde doen om de verzoening te bevorderen, zou de spreker, wanneer de bevolking bleef volharden bij haar politiek van mopperen over eigen ingebeelde grieven — aan zulk een verzoening moeten gaan wanhopen, en zou hij het gouvernement moeten raden zich geen verdere moeite te geven, want zulks is nutteloos tegenover menschen, die de nu reeds bewezen enorme weldaden hadden aanvaard zonder een woord van dank, en die van elke hun gedane concessie een grondslag maakten waarop zij meer vragen konden.

Toen stond generaal De Wet van zijn zetel op om het woord te voeren, maar de heer Chamberlain beduidde hem niet te spreken. De generaal sprak er daarop zijn leedwezen over uit, dat een redevoering van hem niet welkom bleek te zijn en nu zou moeten komen als mosterd na den maaltijd.

Hij vroeg vervolgens den rechter Hertzog het woord te voeren, die daarop zeide dat de indieners van het verzoekschrift niet het Engelsche gouvernement beschuldigden, doch wel zijn ondergeschikten. Hij hield daarop een voor een de grieven vol, telkens driftig onderbroken door Chamberlain, die zich onder andere liet ontvallen dat hij niet naar Zuid-Afrika was gekomen om er te worden tegengesproken

Na Hertzog sprak toen nog de Wet. Hij wees er op dat er geen samenwerking mogelijk is, zoolang Piet de Wet en C. L. Botha het volk vertegenwoordigen, dat niet door hen geregeerd wil worden, maar over hen wil regeeren. Hij zou niet rusten voordat hij een opstand had verwekt, geen gewapenden opstand, maar een agitatie van ontevredenheid tegen de regeering. Hij verklaarde ten slotte dat hij in bona fide is gekomen tot Chamberlain.

De heer Chamberlain zeide misschien harde uitdrukkingen te hebben gebezigd. De beschuldiging tegen de regeering, die hij ondanks de uiteenzetting van rechter Hertzog onwaar blijft achten, heeft hem diep getroffen. Hij noemde het zeer onbeleefd om hem, den gast, een verzoekschrift aan te bieden in zoodanige bewoordingen. De Regeering is bereid de vredesvoorwaarden na te leven. Engeland zou echter zijn vrienden niet vergeten, men heeft ongelijk te meenen dat zij, die de regeering hebben geholpen zullen worden onderworpen aan een ander deel der bevolking.

De heer Villiers zei in hoogst beleefde termen den heer Chamberlain dank voor zijn vriendelijkheid om naar het verzoekschrift te luisteren en wenschte hem succes op zijn zending. Deze rede werd hartelijk toegejuicht.

Na deze vergadering sprekende aan een feestmaal, zeide Chamberlain, dat hij niet te klagen heeft over De Wet of de deputatie, maar dat hij wat heeft tegen de bewoordingen van het adres, dat met stilzwijgen voorbijgaat de weldaden door de Britsche en de Kaapsche Regeeringen bewezen, en ongegronde beschuldigingen van kwade trouw tegen beide behelst. De kolonie behoort nu vrij te blijven van een politieke agitatie. Chamberlain sprak de hoop uit, dat de oneenigheid tusschen de Boeren weldra zal ophouden en dat zij op goeden voet met de Engelschen zullen leven. Hij zeide, dat de wetten, de godsdienst en de gebruiken zouden worden geërbiedigd en alle billijke eischen tot schadevergoeding weldra voldaan zullen worden.

Advertentien.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der "Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1903.	Marcb.	Philad.	Zulia	Caracas	Marcb.	Philad.
Vertrekt van NEW-YORK	Feb. 14	Feb. 21	Feb. 28	Mrt. 7	Mrt. 7	Mrt. 21
Komt aan te SAN JUAN		26		12		26
Vertrekt van „		27		13		27
Doet CURAÇAO aan		Mrt. 1		15		29
Komt aan te LA GUAIRA	21	2	Mrt. 7	16	21	30
Vertrekt van „	22	4	8	18	22	April 1
Komt aan te PTO. CABELLO		5		19		2
Vertrekt van „		6		20		3
Komt aan te CURAÇAO	23	7	9	21	28	4
Vertrekt van „	Mrt. 2	8	16	22	30	5
Doet LA GUAIRA aan		9		23		6
„ SAN JUAN „		11		25		8
„ PONCE „	4		18		April 1	
Komt aan te NEW-YORK	10	16	24	30	7	3

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Marcb.	Merida	Zulia	Merida	Marcb.	Merida
Vertrekt van CURAÇAO	Feb. 23	Mrt. 2	Mrt. 9	Mrt. 16	Mrt. 23	Mrt. 30
Komt aan te MARACAIBO	24	3	10	17	24	31
Vertrekt van „	28	6	14	20	28	April 3
Komt aan te CURAÇAO	Mrt. 1	7	15	21	29	4